

Arrest

nr. 151 791 van 4 september 2015
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Angolese nationaliteit te zijn, op 13 april 2015 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 11 maart 2015.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 26 mei 2015 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 17 juni 2015.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat C. SMEKENS loco advocaat F. GELEYN en van attaché C. MISSEGHERS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaart een Angolees staatsburger te zijn, afkomstig uit Cabinda, waar u geboren werd op 3 maart 1980. Op zesjarige leeftijd ging u bij uw oom wonen in de wijk Mabor, in Luanda. In 2002 ging u bij uw oudere broer wonen in Petrangol, wijk Cazenga, Luanda. Sinds 2004 verkocht u speelgoed en platen op de Mercado Dos Kwanzas (Dos Kwanzas markt). In 2006 trok u in bij (P.K.), Hij woonde eveneens in Petrangol. U kreeg twee dochters met hem. Toen jullie relatie in 2011 op de klippen liep ging u alleen wonen met uw twee dochters, nog steeds in Petrangol. Op de Mercado Dos Kwanzas kwam de politie regelmatig de mensen verjagen die er illegaal verkochten, zo ook op 9 januari 2015. Dit keer werd u echter samen met drie andere vrouwen gearresteerd en naar het politiekantoor gebracht. Tijdens uw ondervraging werden u twee wapens getoond en u werd er van beschuldigd deze wapens in uw tas gehad te hebben. Men zei dat u uit Cabinda kwam en de wapens daar naartoe wilde brengen. U had de

wapens echter nog nooit gezien. Na de ondervraging kwam een politiemann, (J.P.), u opzoeken. Hij zei ook uit Cabinda te komen en stelde u te kunnen helpen, maar u zou 800000 Kwanza moeten betalen. Na onderhandeling met uw broer kon het geld bij elkaar gebracht worden. U werd de volgende ochtend door hem naar een huis gebracht waar u kon blijven. (J.P.) zei u dat uw situatie heel ernstig was en dat u niet in het land kon blijven. Toen u hem vertelde dat u twee kinderen had, zei hij nog 350000 Kwanza nodig te hebben voor elk van hen. Uw broer ging akkoord dit geld van iemand te lenen, hij zou het later kunnen recupereren door een stuk grond van u te verkopen. Op 14 februari 2015 liet uw broer weten dat hij het geld betaald had. De volgende dag kwam (J.P.) u ophalen, hij had ook uw kinderen bij. Hij gaf u documenten om met hen te reizen en begeleidde u tot voorbij de check-in op de luchthaven. U kwam op 16 januari 2015 in België aan en werd er opgewacht door een man dit Justin heet. U gaf hem de documenten waarmee u en uw dochters gereisd hadden. Op 19 januari 2015 vroeg u asiel bij de Dienst Vreemdelingenzaken.

B. Motivering

Er dient te worden vastgesteld dat u er niet in geslaagd bent om uw vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

U stelt vervolging te vrezen van de autoriteiten in Angola, nadat u er van beschuldigd werd wapens naar Cabinda te vervoeren (zie gehoorverslag CGVS p. 9).

Bij uw asielrelaas kunnen echter volgende opmerkingen gemaakt worden.

Vooreerst valt op dat u tijdens uw gehoor bij de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) geen enkele melding maakte dat u ervan beschuldigd zou zijn wapens naar Cabinda te vervoeren. U verklaarde weliswaar gearresteerd te zijn omwille van illegale verkoop van goederen en u verklaarde tevens voor uw leven te vrezen, maar toen u gevraagd werd om toe te lichten waarom u uw leven in Angola niet zeker bent, en gevraagd werd een overzicht te geven van alle feiten die tot uw vlucht uit uw land geleid hebben, verklaarde u slechts dat de politie niet wil dat mensen goederen verkopen op straat en dat u gearresteerd werd terwijl u goederen verkocht. Verder verklaarde u de politie betaald te hebben en na uw vrijlating besloten te hebben het land te verlaten (zie administratief dossier: punt 3.1, 3.4 en 3.5 van de vragenlijst van het CGVS, ingevuld door DVZ en aan u voorgelezen in het Portugees en door u ondertekend op 23/01/2015). Van een kandidaat-vluchteling die beweert te vrezen voor zijn leven en vrijheid en daarom de bescherming van de Belgische autoriteiten vraagt, mag nochtans verwacht worden dat hij alle elementen ter ondersteuning van zijn asielaanvraag op correcte wijze en zo accuraat mogelijk aanbrengt, zeker de elementen die de directe aanleiding van zijn vertrek of vlucht uit zijn land van herkomst zouden zijn geweest. Hij dient dit zo volledig en gedetailleerd mogelijk te doen en dit vanaf het begin. U verklaarde immers tijdens uw gehoor voor het CGVS dat u al vaker werd weggejaagd van het plein omwille van illegale verkoop, maar u zou nooit eerder gearresteerd geweest zijn (CGVS p. 13). Het niet-vermelden van de beschuldiging van wapenhandel tijdens uw asielaanvraag bij DVZ, hoewel deze beschuldiging volgens uw verklaringen voor het CGVS de onmiddellijke en enige aanleiding zou geweest zijn voor uw vertrek (CGVS p. 9-11, 15), ondergraaft de geloofwaardigheid van uw asielrelaas in ernstige mate.

Met betrekking tot uw asielrelaas kan nog opgemerkt worden dat u aanvankelijk sprak over twee vrouwen die samen met u gearresteerd werden (CGVS p. 9), terwijl u later stelt dat jullie met vier waren in totaal, u zelf en nog drie andere vrouwen (CGVS p. 12). Gevraagd waarom men u onterecht van wapenhandel zou beschuldigen stelt u dat uw identiteitskaart in uw tas zat en dat ze misschien daarom de wapens in uw tas staken (CGVS p. 12). Gevraagd waarom men omwille van uw identiteitskaart wapens in uw tas zou steken, blijft u het antwoord echter schuldig (CGVS p. 12). U brengt verder in het geheel geen elementen aan die verklaren waarom de politie u zou willen doden, zoals u verklaart (CGVS p. 14). Voorts verklaart u dat u sinds uw aankomst in België twee maal met uw broer sprak, over het opsturen van documenten naar België (CGVS p. 11). U vroeg hem niet of hij nieuws had over uw situatie in Angola sinds uw arrestatie en weet dus niet of u nog gezocht wordt sinds uw vertrek (CGVS p. 11, 12). Evenmin weet u of uw zaak voor de rechtbank is gekomen en u al dan niet veroordeeld bent (CGVS p. 12). Gevraagd of u dan met niemand contact kan opnemen om meer informatie te krijgen over uw situatie in Angola, stelt u dat u uw broer niet meer kan bereiken en dat u verder geen nummers heeft (CGVS p. 12). Nochtans kan van een kandidaat-vluchteling, die beweert zijn land van herkomst te zijn ontvlucht omwille van een gegronde vrees voor vervolging, worden verwacht dat deze tracht zich op welke manier dan ook te informeren omtrent de evolutie van zijn problemen en zijn situatie in zijn land van herkomst. Dat u naliet dit te doen, en hierover zelfs niet heeft geïnformeerd bij uw broer (CGVS p. 11, 12), getuigt van een gebrek aan interesse voor uw voorgehouden problemen en doet verder afbreuk aan de ernst en de geloofwaardigheid van de door u aangevoerde vrees voor vervolging.

Met betrekking tot uw reis naar België verklaart u met een rood diplomatiek paspoort gereisd te hebben, waar uw eigen foto in stond (CGVS p. 7). U weet echter niet of u op uw eigen naam of met een valse naam reisde, daar u niet heeft gelet op de naam die in het paspoort stond (CGVS p. 7). Evenmin weet u

welke nationaliteit in het paspoort stond en of er een visum in stond (CGVS p. 7, 8). Gevraagd of u uw paspoort dan niet moest tonen op de luchthaven, stelt u dat de man die u naar de luchthaven bracht in Luanda met u de check in gedaan heeft en u het paspoort pas gaf toen u in de wachtzaal zat (CGVS p. 8). Het is nochtans een feit van algemene bekendheid dat passagiers op internationale luchthavens herhaaldelijk en op systematische wijze onderworpen kunnen worden aan strenge en individuele controles van identiteits- en reisdocumenten. Dat u zou reizen zonder zelfs te weten of u in eigen naam of met een valse naam reisde is dan ook niet geloofwaardig. Bovendien had u vlak daarvoor al verklaard dat u het paspoort in de auto op weg naar de luchthaven al had gekregen (CGVS p. 7). Uw wisselende verklaringen met betrekking tot de documenten waar u mee reisde, ondermijnen verder uw algemene geloofwaardigheid.

Het geheel van bovenstaande vaststellingen maakt dat in uw hoofde geen vermoeden van het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie, of een reëel risico op het lijden van ernstige schade, zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, kan worden vastgesteld.

U legt voor uzelf en voor uw kinderen een Cédula pessoal voor. Deze documenten bevatten echter geen enkel objectief element (foto van u of uw dochters voorzien van een stempel, vingerafdrukken, handtekening, biometrische gegevens) waarmee bewezen kan worden dat u (of uw dochters) wel degelijk de personen zijn die door deze documenten worden bedoeld. Bijgevolg vormen ze geen bewijs van uw identiteit of die van uw dochters, maar hoogstens een aanwijzing hiervoor. U legt geen documenten voor die uw reisweg ondersteunen. Uw ongeloofwaardige verklaringen met betrekking tot uw reisweg werden hierboven reeds besproken.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In wat zich aandient als een enig middel beroept verzoekster zich op de schending van artikel 48, 48/3, 48/4 en 48/5 van de voormelde wet van 15 december 1980 (hierna: vreemdelingenwet), van artikel 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, van “het beginsel van behoorlijk bestuur van de zorgvuldigheid dat de administratie verplicht zorgvuldig te werk te gaan bij de voorbereiding van de beslissing en ervoor te zorgen dat de feitelijke en juridische aspecten van het dossier in acht worden genomen”, van de formele motiveringsplicht en “wegens kennelijke beoordelingsfout in hoofde van de administratie”.

Verzoekster stelt dat haar identiteit *in casu* niet betwist wordt en in ieder geval moeilijk betwist kan worden.

Verder onderstreept zij dat het interview op de Dienst Vreemdelingenzaken (hierna: DVZ) geen echt gehoor is en er gemakkelijk vergissingen kunnen plaatsvinden. Zij wijst erop dat wat zij op de DVZ gezegd heeft, niet tegenstrijdig is met hetgeen zij tijdens haar gehoor op het CGVS gezegd heeft. Men moet volgens verzoekster vaststellen dat een verkeerde uitdrukking, vertaling of notering zeer snel kan voorkomen op de DVZ en op het CGVS. Verder stelt zij dat zij geen enkel document of gegeven wenst te verschuilen voor de Belgische autoriteiten. Waar zij eerst sprak over twee vrouwen die met haar gearresteerd werden en later over vier vrouwen in totaal, stelt zij dat het om een minieme tegenstrijdigheid gaat en de enige tegenstrijdigheid in heel haar relaas.

Vervolgens stelt verzoekster dat het voor de hand liggend is dat men haar beschuldigde zodat er losgeld zou betaald worden. Zij verwijst naar een zin op de website van het *US Department of State*. Zij stelt op zich een goed leven te hebben gehad in Angola en dat de kans bestaat dat de politie haar arresteerde om haar familie onder druk te zetten tot het betalen voor haar vrijlating. Het is in ieder geval onmogelijk voor verzoekster om een antwoord te geven met betrekking tot de reden waarom de politie haar gearresteerd heeft.

Verder meent verzoekster dat het vaak voorkomt dat asielzoekers de naam die in een vals paspoort staat waarmee zij naar België komen, niet kennen. Zij stelt geen enkele reden te hebben om hierover te liegen.

Voorts voert verzoekster aan dat zij *in casu*, “gezien de situatie in Angola met betrekking”, een reëel risico loopt op foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing. Er moet volgens

haar rekening worden gehouden met de algemene veiligheidssituatie in Angola. Zij verwijst naar het reisadvies voor Angola van de FOD Buitenlandse Zaken.

Tot slot stelt verzoekster als volgt in onderhavig verzoekschrift:

“Dat verzoeker verschillende documenten neergelegd heeft bij dit verzoekschrift die demonstreren dat het CGVS de situatie niet correct ingeschat heeft, en dat uit dezen hoofde alleen al de bestreden beslissing minstens moet vernietigd worden voor bijkomend onderzoek; Dat aldus de redenen opgegeven in de beslissing blijken geven van bepaalde lacunes binnen het CGVS en niet beantwoorden aan de verplichting om een nauwkeurig en aandachtig onderzoek te doen van alle elementen van de zaak; Dat het dus past de genomen beslissing van de CGVS te vernietigen;”

2.2.1. De formele motiveringsplicht, voorgeschreven in artikel 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, heeft tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij in staat is te weten of het zinnig heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft. De motieven ten grondslag van de bestreden beslissing kunnen op eenvoudige wijze in deze beslissing worden gelezen en uit het verzoekschrift blijkt dat verzoekster deze motieven kent en aan een inhoudelijke kritiek onderwerpt. Bijgevolg is het doel van de formele motiveringsplicht *in casu* bereikt en voert zij in wezen de schending aan van de materiële motiveringsplicht. De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat de bestreden beslissing op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden.

2.2.2. Ingevolge artikel 49/3 van de vreemdelingenwet wordt verzoeksters asielaanvraag in hetgeen volgt bij voorrang onderzocht in het kader van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3, en vervolgens in het kader van artikel 48/4.

2.3.1. De bestreden beslissing weigert verzoekster de vluchtelingenstatus toe te kennen omdat (i) zij op de DVZ geen enkele melding maakte dat zij ervan beschuldigd werd wapens naar Cabinda te vervoeren, (ii) zij tegenstrijdige verklaringen aflegde over het aantal personen dat samen met haar gearresteerd werden, (iii) zij geen elementen aanbrengt die verklaren waarom de politie haar zou willen doden, (iv) zij een gebrekkige interesse vertoont in het verdere verloop van haar beweerdde problemen sinds haar vertrek uit haar land van herkomst, (v) haar verklaringen over haar reisweg naar België niet geloofwaardig zijn, en (vi) de Cédula pessoal die zij voorlegt van haar en van haar kinderen, geen enkel objectief element bevat, zodat het slechts aanwijzingen zijn voor haar identiteit of die van haar kinderen.

Waar verzoekster stelt dat haar identiteit *in casu* niet wordt betwist, dient erop gewezen dat er in de bestreden beslissing terecht wordt gesteld dat de Cédula pessoal die zij van haar en haar kinderen neerlegde (zie map 'Documenten' in het administratief dossier) geen enkel objectief gegeven bevat waarmee kan bewezen worden dat zij of haar kinderen weldegelijk de persoon zijn die door deze documenten wordt bedoeld, waardoor ze geen bewijs vormen voor hun identiteit, hoogstens een aanwijzing.

Vervolgens dient erop gewezen dat van een kandidaat-vluchteling, die beweert te vrezen voor haar leven en vrijheid en daarom de bescherming van de Belgische autoriteiten vraagt, mag worden verwacht dat deze alle elementen ter ondersteuning van haar asielaanvraag op correcte wijze en zo accuraat mogelijk aanbrengt, zeker de elementen die de directe aanleiding vormen van haar vertrek of vlucht uit het land van herkomst. Zij dient dit zo volledig en gedetailleerd mogelijk te doen en dit reeds van bij het eerste interview, daar op haar de verplichting rust om haar volledige medewerking te verlenen aan de asielprocedure. Ondanks dat de vragenlijst niet tot doel heeft een uitvoerig of gedetailleerd overzicht van alle elementen of feiten te geven, kan worden aangenomen dat verzoekster dermate essentiële en frappante elementen als een beschuldiging voor het vervoeren van wapens naar Cabinda hierin zou hebben vermeld. Bovendien liet zij de beweerdde feiten niet enkel onvermeld, doch verklaarde zij tevens uitdrukkelijk dat zij, benevens de in de vragenlijst aangehaalde feiten, geen andere problemen kende met haar autoriteiten of medeburgers.

Dat er gemakkelijk vergissingen kunnen gebeuren tijdens het korte interview op de DVZ en dat een verkeerde uitdrukking, vertaling of notering zeer snel kan voorkomen op de DVZ en op het CGVS, doet *in casu* niets ter zake, aangezien er geen sprake is van een vergissing of van een verkeerde uitdrukking, vertaling of notering maar van het volledig onvermeld laten vanwege verzoekster op de DVZ van een essentieel element van haar asielrelaas.

Dat al hetgeen zij gezegd heeft op de DVZ niet tegenstrijdig is met hetgeen zij tijdens haar gehoor op het CGVS heeft gezegd, klopt ook niet. Op het CGVS verklaarde zij immers nooit eerder gearresteerd te zijn nadat men haar wegjoeg van het plein vanwege illegale verkoop (gehoorverslag CGVS, p. 13).

Wat betreft de tegenstrijdigheid in haar verklaringen over het aantal personen dat samen met haar gearresteerd werd, komt zij niet verder dan te stellen dat het slechts over een minieme tegenstrijdigheid gaat. Hierin kan zij evenwel niet gevolgd worden, gelet op de verregaande impact die deze arrestatie volgens haar verklaringen voor haar gehad zou hebben. Hoger kwam reeds vast te staan dat dit niet de enige tegenstrijdigheid in haar relaas betreft.

Wat betreft de reden voor haar arrestatie, stelt verzoekster in onderhavig verzoekschrift enerzijds dat de kans bestaat dat de politie haar familie onder druk wou zetten om te betalen voor haar vrijlating en anderzijds dat zij geen antwoord kan geven met betrekking tot de reden waarom de politie haar gearresteerd heeft. Dergelijke verwarrende redenering doet geenszins afbreuk aan de motivering dienaangaande in de bestreden beslissing. Hierbij kan nog worden opgemerkt dat verzoekster tijdens haar gehoor verklaarde dat de politie haar wilde doden (gehoorverslag CGVS, p. 14), hetgeen toch geheel iets anders is dan een arrestatie in de hoop losgeld te krijgen van haar familie. Deze bijkomende tegenstrijdigheid doet verder afbreuk aan de geloofwaardigheid van haar asielaanvraag.

De Raad stelt vast dat verzoekster geen enkel inhoudelijk verweer voert tegen de pertinente vaststelling in de bestreden beslissing dat haar interesse in het verdere verloop van haar beweerdde problemen na haar vertrek uit haar land van herkomst gebrekkig is.

Wat betreft haar reisweg komt verzoekster niet verder dan de blote bewering dat het vaak voorkomt dat asielzoekers de naam die in het vals paspoort staat dat zij gebruiken om naar België te komen, niet kennen. Het opwerpen van blote beweringen is evenwel geen dienstig verweer. De bestreden beslissing wijst er terecht op dat het niet aannemelijk is, gelet op het grote risico omwille van de strenge en individuele controles van identiteits- en reisdocumenten, dat men niet weet welke naam, welke nationaliteit of welk visum er in het (valse) paspoort staat waarmee men zijn land van herkomst ontvlucht wegens een vrees voor vervolging.

Waar verzoekster verwijst naar het reisadvies voor Angola van de FOD Buitenlandse Zaken, dient erop gewezen dat dit reisadvies bestemd is voor reislustige Belgen en geenszins een leidraad vormt voor het onderzoek naar de gegronde vrees voor vervolging of reëel risico op ernstige schade in het kader van de subsidiaire beschermingsstatus.

Waar verzoekster nog verwijst naar "verschillende documenten" die zij heeft neergelegd bij dit verzoekschrift en die aantonen dat het CGVS de situatie niet correct heeft ingeschat, kan niet worden ingezien waarover verzoekster het zou kunnen hebben, aangezien zij geen enkel stuk bij onderhavig verzoekschrift heeft gevoegd.

Uit het voorgaande blijkt dat verzoekster er niet in slaagt de motieven van de bestreden beslissing te weerleggen. Deze motieven vinden steun in het administratief dossier, zijn pertinent en correct en worden door de Raad tot de zijne gemaakt.

Gelet op het voorgaande dient vastgesteld dat verzoeksters asielaanvraag niet voldoet aan de cumulatieve voorwaarden van artikel 48/6, tweede lid van de vreemdelingenwet.

Het voorafgaande in acht genomen, kan niet worden aangenomen dat verzoekster een gegronde vrees voor vervolging heeft in de zin van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 van de vreemdelingenwet.

2.3.2. Gelet op het hoger vastgestelde inzake haar relaas en de elementen in het dossier toont verzoekster niet aan dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat zij een reëel risico loopt op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2 van de vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vier september tweeduizend vijftien door:

dhr. W. MULS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

W. MULS